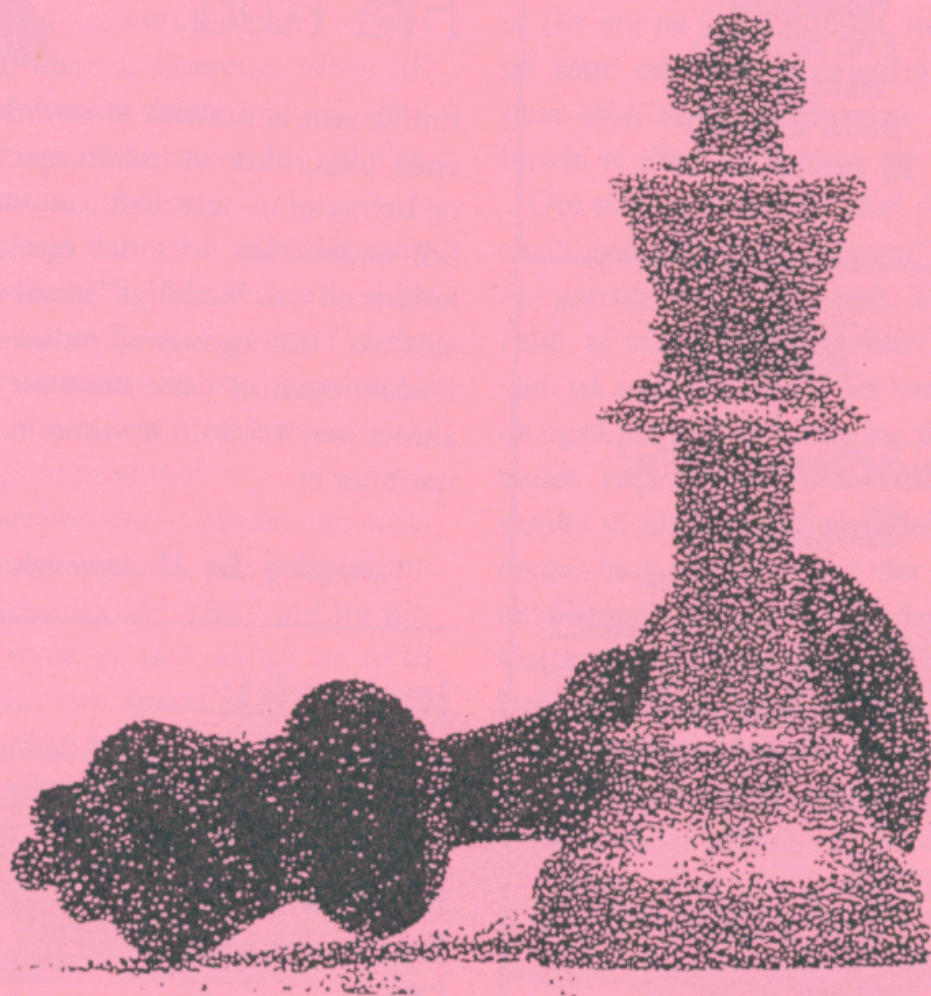

EN PASSANT

NR. 2 1994

EN PASSANT

Medlemsblad for
Nørresundby Skakklub

Redaktion:

Eric Bentzen
Birkevej 13
9000 Aalborg
☎ 98 13 29 34

Nørresundby Skakklub

Spiller hver torsdag kl. 19-23
på Gl. Lindholm Skole (på 1.
sal over Daghøjskolen - ind-
gang fra Forbindelsesvejen
ved P-plads).

Formand:

Helle Kronborg Pedersen
Birkevej 13
9000 Aalborg
☎ 98 13 29 34

Kasserer:

Svend Pedersen
Boulevarden 23
9000 Aalborg
☎ 98 13 94 71
Giro: 8 29 95 28

Fra Red.

En Passant er normalt et navlebeskuende blad, hvor vi holder spejlet op og betragter os selv. Dette nummer er lidt anderledes, idet det også indeholder en del "kedeligt" læse-/debatstof om DSU og hovedkredsen. Redaktionen af dette nummer er afsluttet den 4.5.94. Deadline til næste nummer er:

torsdag den 22. september

Indhold:

1. division	3
3. division	6
Mesterrækken	8
B-rækken	15
Bymesterskabet	17
DM	19
Kendt navn	18
Nyt navn i dansk skak	18
DM	19
Det knager i DSU	20
Fra hovedkredsmødet	26
Per i FN	28
Stormatch mod Nordre	29
Generalforsamlingen	30

1.division

Af Eric Bentzen

Den afsluttende dobbeltrunde i Århus gik som forventet: vi blev nr. 6 og klarede skærene, mens SK 1968 og Nordre måtte ned i 2. division. Danmarksmeester blev Skolernes Skakklub, Århus.

Lørdagens kamp var mod det stærke hold fra K41. De havde afbud fra Bjørn Brinck-Claussen, men i stedet var Torben Sørensen med som reserve, sikkert lokket af udsigten til at skulle spille mod Per!

Før kampen sad vi samlet i en sofa-gruppe og ventede på gongongen. Jørgen Hvenekilde trådte ind og udbrød: *"Hvor er det dejligt at se et ungt hold, der sprudler af talent!"*. Usædvanligt klarsyn eller Frederiksborgsk misundelse? Hvorom alt er, var vi ikke langt fra at skabe overraskelsen:

H. Danielsen	- Eric Bentzen	1-0
Lars Schandorff	- Bent Sørensen	1-0
Roland Greger	- J. Jørgensen	0-1
Torben Sørensen	- Per Andreassen	1-0
Fl. Fuglsang	- S. Pedersen	0-1
Sten Clausen	- J. Christiansen	½-½
Dennis Rej	- John Madsen	0-1
Eric Brøndum	- B. Pedersen	<u>1-0</u>
		4½-3½

Bent og jeg fik ingen chancer mod de to IM'ere på topbrætterne, men Børge satte en klart fordelagtig stilling over styr, så med lidt mere rygvind havde vi slået topholdet.

Om aftenen blev vi lokket på et pizzeria ved navn "Colosseum", og det var ganske rigtigt kolossalt. Stuvende fuldt af mennesker der blev bespist som på samlebånd, og det bar maden da også præg af. John og jeg fik noget andet, end det vi havde bestilt. Det sendte vi retur, og da vi endelig efter *meget* lang tid fik noget, der lignede bestillingen, ville løverne i det rigtige Colosseum have rynket på snuden og bedt om friske kristne, men John og jeg var på det tidspunkt *meget* sultne. Ingen kokkehuer denne gang.

Vi rundede aftenen af med et par hyggelige timer på Færgetroen, hvor skakspillere mødes. Om søndagen skulle vi møde Nordre, og nogle frivillige fra Nordre gjorde et forkølet forsøg på at drikke os på pelsen, hvilket naturligvis var virkningsløst mod nordjysk askese og jerndisciplin.

Nordre havde det problem, at de for at redde sig skulle slå os 6½-1½, og det troede de heller ikke selv på. Kampen sluttede uafgjort, hvilket nok var rimeligt.

E. Bentzen	- Leif Kristensen	0-1
B. Sørensen	- Ove Kroll	1-0
J. Jørgensen	- Nina Høiberg	1-0
P. Andreasen	- Poul E. Nielsen	1-0
S. Pedersen	- Karl Pedersen	0-1
J. Christiansen	- Bogi Ziska	0-1
J. Madsen	- Jens Abildlund	1-0
B. Pedersen	- Fabio Samaritani	0-1
		4-4

Slutstillingen:

1.	Skolerne	32½
2-3.	Århus og K41	30
4.	Espergærde	29½
5.	Frederiksberg	29
6.	Nørresundby	27½
7.	SK 1968	23
8.	Nordre	22½

Et af de "billigste" danmarksmesterskaber nogensinde. Skolernes sejr og Nordres nedtur blev grundlagt, da Skolerne vandt det indbyrdes opgør 7-1. Dermed er en æra forbi, i og med Nordre må forlade 1. division, hvor de har spillet i de 32 år, der har været divisionsturnering, og hvor de i en årække var aldeles suveræne. Hvis jeg ikke husker meget galt, var der en periode på 5-7 år, hvor de kun tabte én kamp - og det var til os. Nørresundby er nu det hold i 1. division, der har været der længst uden afbrydelse. Efter den første optræden i 1973/74, hvor vi rykkede ned, har vi siden 1976/77 spillet i den fine række, og næste sæson bliver den 19. i træk.

Vi forsvarede "vores" 6. plads, og

bemærk venligst at der er 4½ point ned til syvendepladsen, mens sølvvinderne Århus og K41 kun distancerede os med 2½.

Hvordan gik det så med den individuelle score?

1.	Eric Bentzen	2½
2.	Bent Sørensen	3
3.	Jørgen Jørgensen	6
4.	Per Andreasen	3½
5.	Svend Pedersen	2½
6.	Jens J. Christiansen	1½
7.	John Madsen	4
8.	Børge Pedersen	4½

Foto: EB

Holdets topscorer Jørgen Jørgensen

Holdet havde ingen afbud (bravo!), så alle spillede 7 kampe. Jørgens fænomenale score springer i øjnene. Der må være noget ved det tredje-bræt, for sidste år scorede jeg 5½, og det troede ingen på ville blive overgået. Jørgen siger beskeden, at han ikke har spillet specielt godt. Men han har nu heller ikke spillet dårligt! Han har spillet en god praktisk skak, hvor modstanderne har fået problemer, og hvor chancerne blev taget, når de bød sig.

Hvordan ser første division så ud næste år? Ja, oprykkerne fra 2. division gruppe 1 var SK 1934, som bl.a. har GM Lars Bo Hansen og IM Erling Mortensen på holdet. I gruppe 2 var den suveræne vinder den lokale klub Gistrup. Gistrup har i sin 10-årige levetid haft en kometagtig "karriere". Med penge i ryggen fra diverse sponsorer, cykelløb o.a., så de på forskellig vis kan af- eller belønne spillerne, har de med succes lokket stærke folk til klubben, og det betyder, at der for første gang nogensinde er 2 nordjyske hold i 1. division. Kan Gistrup holde på sine spillere og evt. få flere til, vil de være et godt bud på DM, mens vi rutinerede amatører fortsat må koncentrere os om at forsvare 6.pladsen.

Bent Sørensen kommenterer

Ove Kroll, Nordre

Bent Sørensen

1.c4 c6 2.Sc3 d5 3.d4 Sf6 4.Sf3 e6 5.Lg5 dxc4 6.e4 b5 7.a4 Jeg havde ikke regnet med at komme ind i denne åbning mod Kroll. Jeg troede hans dårlige erfaringer mod Bentzen ville få ham til at vælge en anden åbning mod mig. Men trækket a4 ville jeg under ingen omstændigheder have forberedt mig imod. Jeg fortsætter med Db6. Et træk, jeg generelt har tillid til i den slags stillinger. Dobbeltbonden på f6 generer mig ikke. Bentzen anbefalede efter partiet Lb7, men det er meget vanskeligt at overskue ved brættet. **7...Db6 8.Lxf6 gxf6 9.Le2 Le7!** Jeg er ikke i tvivl om, at jeg hurtigt skal sikre mig den korte rokade. Den nybagte IM'er i k-skak var ukendt med dette træk, selvom han havde spillet et par k-partier med denne variant. **10.O-O O-O 11.Dd2** En anden mulighed var b3 med optrævling af D-fløjen. Efter partiet viste analyserne, at det ville føre til ret lige spil. **11...Kh8 12.Df4?** Her står dronningen ikke særlig godt. Jeg synes selv, jeg nu har en ganske god stilling. Derfor var jeg overrasket over efter partiet at høre flere af mine holdkammerater udtrykke deres bekymringer for mit parti undervejs.

Fortsættes side 7

3.division

Andenholdet vandt 3. division gruppe 5 og rykker op!

Af Eddie Poulsen

Efter vi i mange år har sagt, at vi var et bud på oprykning, var vi (holdet) blevet enige om, at nu skulle det være. Og da vi før sidste runde havde et komfortabelt forspring på 2,5 points plus bedre matchpoints kunne det næsten ikke gå galt. Som man kan se af match-cifrene på 6½-1½ vandt vi stort, desværre for Kjellerup måtte de så ned. Som holdleder må jeg rose mit hold for at spille solidt og godt, således at kampe, som var lige på vippen, blev vundet – noget vi har manglet de andre år. Et stort tillykke til holdet.

Søren Ladegaard - O. D. Larsen 0-1
Torben Bødskov - Eddie Poulsen 0-1
Kim L. Jensen - B. Christensen ½-½
Lars Pedersen - A. Beyerholm ½-½
Erik Nielsson - J. Simonsen ½-½
Oluf Pedersen - Finn Nøhr 0-1
Peter Kock - P. E. Nørgaard 0-1
Per Christensen - Jesper Bojsen 0-1
1½-6½

På første bræt vandt Olav uden problemer, og undertegnede vandt også efter en lidt vovet åbning. Bent kom i store vanskeligheder lige efter åbnin-

gen, men lidt efter lidt kom han ind i partiet og fik remis. Arne fik let udligning med de sorte og fik hurtigt remis. Jesper spillede lidt mystisk i åbningen, men ved præcist spil fik han udligning, og de tog hurtigt remis. De tre nederste brætter spillede alle fornuftigt og fik fordele, som de forvandlede til gevinster. Alt i alt en fortjent sejr, men Kjellerup virkede nu også noget modløse. Herefter fandt Helle champagnen frem og lod prop-erne springe.

Slutstillingen:

Nørresundby II	36,5
Randers	31,5
Randers 46	28
Tjele	27
Skolerne	26,5
Vejgaard	25,5
Kjellerup	24,5 (6 mp)
Aalborg II	24,5 (6 mp)

Som man kan se af slutstillingen reddede vi lige akkurat Vejgaard fra nedrykning, så det blev Kjellerup og Aalborg II som måtte ned.

Individuel score:

Olav D. Larsen	5/7
Eddie Poulsen	5½/7

Bent Christensen3½/7
 Arne Beyerholm3/6
 Jesper Simonsen.....5/7
 Finn Nøhr4½/7
 Poul Erik Nørgaard.....4/6

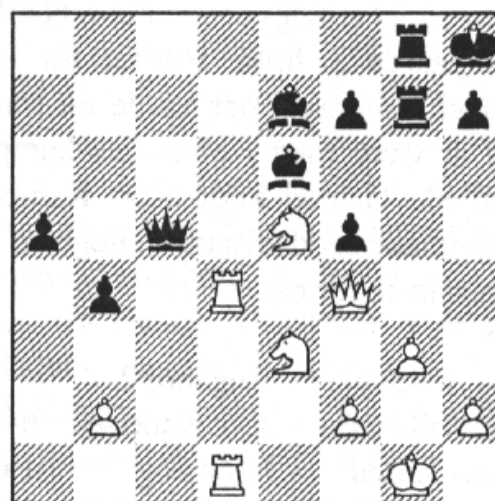
Jesper Bojsen5/7
 Lars Jensen.....1/2

Alle gjorde deres fyldest, da ingen scorede under 50%, hvilket er flot!

Kroll-Sørensen fortsat fra side 5

Med løberparret og en merbonde befinder jeg mig godt. **12...Sd7 13. Tfd1 Tg8 14.d5!** Sort har masser af udviklingstræk tilbage, mens hvid har svært ved at forstærke stillingen. Derfor må det være det rette tidspunkt at komme med dette gennembrud. **14...b4 15.a5 Da6 16.Sa4** Her var der flere muligheder. **16.dxe6 fxe6** var jeg lidt ked af, da det efterlader mig med den svage dobbeltbonde i c-linien. **16.Sb1** fulgt af angreb på c4-bonden var måske den bedste fortsættelse. **16...cxd5 17. exd5 Dxa5 18.Lxc4 Sb6!** Her mente jeg at have gevinststilling. Hvid har dog et meget enkelt og godt svar: **19. Lb3! Sxd5 20.Lxd5 exd5 21.Sc3** Jeg havde brugt tiden til at regne på **21.Sd4 Lh3?** **22.Sc6!**, men der er bedre muligheder end **Lh3** f.eks. **Ld7. 21...Dc5 22.Sxd5 Lh3 23.Se3 Tac8 24.Dh6 Le6 25.Td4** På dette tidspunkt har vi begge for lidt tid til at finde de rigtige træk. Min vurdering er, at min merbonde på D-fløjen burde sikre mig sejren. Jeg spiller blot ikke konsekvent nok derpå. Jeg er lidt nervøs for, hvad der kan ske på

K-fløjen. Nu svækker jeg bondestillingen, hvilket er en dumhed. **25...f5? 26.Tad1 Tg6 27.Df4 Tcg8 28.g3 a5 29.Se5 Tg7**

Det kritiske tidspunkt i partiet. Kan hvid slå på f5? Svaret er ja, men han turde ikke. F.eks. **30.Sxf5 Lf6 31. Sxg7! Lxe5 32.Sxe6!** Heller ikke **Lg5** eller **Tg5** giver hvid problemer. Derfor skulle jeg have spillet **29...Tg5. 30.Td5?** Et helt overflødigt kvalitetsoffer. **30...Lxd5 31.Txd5 Dc1+ 32.Kg2 f6 33.Sd3 Dc6 34. Dxf5 Td8 35.Sf4 a4 36.De4 Txd5 37.Sfxd5 a3 38.bxa3 bxa3 39.Db1 Lc5 40.Kg1 Lxe3 41.Sxe3 Db7!** a-bonden kan ikke stoppes.

0-1

Mesterrækken

Af Peter Bisgaard

3. holdet skulle igen i år prøve kræfter i mesterrækken, og efter 2. pladsen i sidste sæson var vi flere, der satte næsen op efter oprykning i år. Vi skulle starte med en tilsyneladende nem kamp mod et af rækkens ikke helt så frygtindgydende hold, nemlig Vejgaards 2. hold. Bortset fra Michael Simonsen, der havde for travlt til at være med i efterårets kampe, stillede vi med fuldt hold. Kampen udviklede sig desværre til noget af en katastrofe for os:

Nr.Sundby 3 - Vejgaard 2		
H. Willumsen	- N.-J. Andersen	0-1
Lars Jensen	- Jacob Fog	1-0
Peter Lysberg	- Jens I. Madsen	0-1
Peter Bisgaard	- Niels Rüdinger	1-0
Ole Nielsen	- Bo G. Nielsen	0-1
Arne Hove	- Søren Sørensen	1-0
Søren Dyhr	- Johnny Norre	1/2-1/2
C.Gottschalck	- Jakob Pedersen	0-1
3 1/2-4 1/2		

Henrik havde på førstebrættet ikke en af sine bedste dage og tabte uden de store sværds slag, og det samme kan man vel sige om Peter Lysberg, der hurtigt kom til at stå næstbedst. Ole spillede ikke godt i åbningen med en dårlig stilling til følge, og han måtte

ned, da hans kongestilling blev for svag. Christian havde en rimelig stilling, men spillede pludselig helt hovedløst og tabte efter et officersoffer. Søren Dyhr spillede et meget roligt parti, som forholdsvis hurtigt endte i fredsslutning. Dermed var vi ret hurtigt bagud, selvom det lykkedes for mig at komme på tavlen med en gevinst, da min modstander spillede helt forkert i en skarp åbning. På positivsiden var også Lars Jensens gevinst, der kom i stand helt uden problemer. Dagens sidst afsluttede parti var Arnes. Han stod længe godt, men overspillede sin stilling. Da modstanderen endelig havde remisen inden for rækkevidde lavede han imidlertid en kæmpe buk, der tillod Arne at vinde i ét træk! Dermed vandt Vejgaard med den mindst mulige margin, hvilket var et meget skuffende resultat for os.

Den næste kamp var mod Hjørring, og her strømmede afbuddene ind. Lars Jensen blev flyttet op på andet holdet, og da Ole Nielsen ikke kunne spille, var det et afbudsramt hold, vi stillede med. Netop på denne dag besluttede vejrguderne at vælte sne ned over os for første gang denne

vinter, og efter en lang gåtur fra bane-
gården ankom vi kolde og forfrosne
til spillestedet, hvor det åbenbart ikke
var muligt at tænde for varmen. Der
var flere, der valgte at spille i fuld ud-
rustning med overfrakkerne på!

Hjørring - Nr.Sundby 3

Jørgen Scheuer - H. Willumsen $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$

T.Svenninggaard - Peter Lysberg 0-1

Lars Rugholm - Peter Bisgaard $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$

K.Svenninggaard - Arne Hove 1-0

Jim Jensen - Søren Dyhr 0-1

Kim Poulsen - C. Gottschalck $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$

Kaj Hansen - Erik Falden 0-1

Jacob Larsen - Helle Pedersen 1-0

$3\frac{1}{2}$ -4 $\frac{1}{2}$

Trods overfrakkerne og afbuddene
gik det bedre end i første runde. Sej-
ren kunne nemt være blevet større,
idet både Henrik og Christian havde
gode gevinstchancer. Kampen starte-
de godt med hurtige gevinster til Sø-
ren og Erik samt en remis til under-
tegnede. Jeg sad netop og ærgrede
mig over, at min modstander kunne
vinde en bonde med et stærkt træk.
Til min forbløffelse spillede han
trækket - og tilbød remis samtidig!
Hjørring fik reduceret, da Helle tabte
et parti, der efter eget udsagn var et af
hendes værste nogensinde. Også Ar-
ne spillede skidt og måtte ned, da han
tabte en kvalitet. Peter Lysberg var
dagens mand, da han vandt et tilsyne-
ladende lige slutspil - godt fightet!
Henrik havde en god angrebsstilling,

men fik ikke spillet det bedste, hvor-
efter det endte remis. Dermed var de
7 første partier ret hurtigt færdige,
men tilbage sad Christian med en in-
teressant stilling, hvor han afslog
modstanderens remistilbud. Mens vi
andre gik rundt i lokalet i et forsøg på
at holde varmen, spillede Christian
lystigt på gevinst. På et tidspunkt så
det ud til, at der var gode chancer,
men det ebbede ud i remis, hvilket
sikrede os en smal sejr.

Ikke nogen specielt god start på sæ-
sonen, men heldigvis holdt de andre
hold et roligt tempo, så vi var ikke
helt hægtet af. Jeg frygtede imidlertid
for den næste kamp, som var på ude-
bane mod Aars. Aars har på papiret et
meget stærkt hold, og da vi havde af-
bud fra Henrik Willumsen ville jeg
gladeligt have solgt kampen for 5 - 3
til Aars på forhånd Kampen for-
løb imidlertid ret overraskende:

Aars - Nr.Sundby 3

J. J. Kristensen - Lars Jensen $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$

Steen Grabow - Peter Lysberg $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$

Søren Grønhøj - Peter Bisgaard $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$

Henning Larsen - Ole Nielsen $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$

Hardy Jespersen - Arne Hove 0-1

Erik Laursen - Søren Dyhr 0-1

C. Espensen - C. Gottschalck 0-1

Poul E. Niebuhr - Mette Lassen 0-1

2-6

Et ret utroligt resultat, der bragte os
med i toppen af rækken igen. Det så
ellers ikke specielt godt ud i starten af

kampen. Både Ole og jeg selv kom hurtigt til at stå skidt, og Lars Jensen var under pres mod stærke Jørgen Juul. Jeg måtte ty til et tvivlsomt kvalitetsoffer for at holde bare nogenlunde sammen på stillingen, og i tidnøden lykkedes det mig at fuske en remis frem. Da jeg kom tilbage efter analyserne, var stillingerne som forvandlet. Lars holdt lige nøjagtig sammen på sin stilling og fik remis, og Ole havde minsandten fået gevinstchancer. På et tidspunkt var der så mange farlige fribønder i det parti, at man ved et kort blik på stillingen kunne forledes til at tro, at brikkerne gik den modsatte vej.... Det ebbede dog ud i remis til sidst. På de øverste brætter var vi kun uheldige i Peter Lysbergs parti, idet han stod bedst det meste af tiden uden at finde noget afgørende. Det virkeligt overraskende var de fire nederste brætter, hvor alle vandt. Mette spillede et fint parti, hvor hun vandt et par bønder og førte slutspillet til gevinst, og Christian fangede sin modstander på det forkerte ben i nogle komplikationer. Også Arne og Søren vandt sikkert, og dermed var en højst overraskende storsejr på 6-2 i hus. Aars-folkene forekom også at være noget rystede, da vi tog derfra!

I fjerde runde skulle vi spille hjemme mod Jetsmark. Med Jens Ove Fries Nielsen som træner og flere unge talenter på holdet var det ikke no-

gen umiddelbart nem modstander. Kampen forløb dog ganske godt for os trods afbud fra Lars Jensen, der skulle spille på 2. holdet. Til gengæld havde klubben fået en ny god 1. klasse spiller, Lars Nielsen, hvilket forstærkede holdet.

Nr. Sundby	- Jetsmark	
H. Willumsen	- J. O. F. Nielsen	0-1
Peter Lysberg	- L. Søndergaard	1-0
Peter Bisgaard	- A. Christensen	1-0
Ole Nielsen	- Kjeld Poulsen	1-0
Arne Hove	- Henrik Schnack	½-½
Lars Nielsen	- Klaus Bertelsen	1-0
Søren Dyhr	- T. Hoffmann	0-1
C. Gottschalck	- Helle Mikkelsen	1-0
		5½-2½

Vi spillede igen en fin kamp, og sejren var fortjent. Henrik havde det svært mod sin stærke modstander, og måtte da også ned. Derudover blev der kun afgivet 1½ points, idet Arne måtte nøjes med remis, og Søren tabte. Resten gjorde det fint, især Peter Lysberg, der vandt et lige slutspil i de afgørende sidste minutter i sjette time. Her gjorde rutinen sig klart gældende. Lars Nielsen debuterede med en udmærket angrebssejr, og resten vandt sikkert. Dermed var vi kun et halvt point efter Hadsund, som vandt 5 - 3 over Aars.

I 5. runde stod vores hovedmodstander i kampen om oprykningen, Hadsund, på programmet. En svær

kamp, for Hadsund har et stærkt og homogent hold. Imidlertid havde vi ingen afbud, og da Michael Simonson indvilligede i at spille, stillede vi, som den eneste gang i sæsonen, i absolut stærkeste opstilling.

Nr. Sundby 3 - Hadsund

H. Willumsen - J. Salomonsen 1-0

M. Simonson - Peter Mikkelsen $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$

Lars Jensen - Benny Grønhøj 0-1

Peter Lysberg - Kurt Jacobsen 1-0

Peter Bisgaard - Søren Hauge 1-0

Ole Nielsen - Tage Henriksen 0-1

Arne Hove - Arne Jensen $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$

Lars Nielsen - Torben Jacobsen $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
 $4\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$

Et glimrende resultat, som gjorde, at vi lige nøjagtig pressede os et halvt point foran Hadsund og erobrede 1. pladsen. Det holdt ellers hårdt! Kampen blev en dramatisk affære, hvor flere partier stod på vippen flere gange. Lars spillede skidt, og da han tabte materiale, måtte han ned. Også jeg spillede elendigt og stod dårligt efter en 7-8 træk... På de andre brætter så det ellers rimeligt godt ud. Henrik vandt i fin stil over Aalborg Stiftstidendes skakskribent, og Peter Lysberg vandt ligeledes en godt parti. På et tidspunkt vendte kampen dog, idet flere gode stillinger ikke blev omsat til gevinst. Ole Nielsen spillede i vanlig stil en kompliceret gang skak, men det gik ikke godt denne gang, og Lars' parti ebbede ud i remis. Mi-

chael stod ellers klart bedst, men det smuttede i tidnøden, og Arnes parti gik over i et lige slutspil, selvom det så ud, som om han havde overtaget. Kampen blev afgjort af en kæmpefejl af min modstander, som ellers stod klart bedst hele partiet, og dermed lykkedes det lige nøjagtigt at hive den smalleste mulige sejr hjem.

I 6. runde stod der udebane mod Skørping på programmet. Skørping har på papiret et virkeligt godt hold, så jeg forventede en svær kamp. Vi havde afbud fra Peter Lysberg, der var blevet syg.

Skørping - Nr. Sundby 3

Arne Søgaard - H. Willumsen 0-1

N. C. Davidsen - M. Simonson 0-1

Steffen Nielsen - Lars Jensen 1-0

Hans Andersen - Peter Bisgaard $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$

Steen Møller - Ole Nielsen 1-0

S. E. Østergaard - Arne Hove 0-1

A. Christensen - Lars Nielsen 0-1

L. Pommerencke - Mette Lassen 1-0
 $3\frac{1}{2}$ - $4\frac{1}{2}$

Et rimeligt resultat for os, selvom sejren kunne være blevet større, hvis Lars havde undladt at bukke et tårn i en god stilling til sidst i kampen... Kampen startede fint, idet vi hurtigt fik en række gode stillinger. Henriks modstander "imponerede" med at lave en slags rokade mellem springeren på b8 og tårnet på a8, hvilket blev straffet meget sikkert. Også Michael

kom bedst fra åbningen, og til trods for tidnøden vandt han. Jeg var derimod ved at sætte en god stilling over styr og måtte ty til et kvalitetsoffer, men et strategisk remistilbud i min modstanders tidnød skaffede et halvt point hjem. Arne vandt på nydelig vis, da hans modstander overlod ham d-linien, og Lars vandt ligeledes et fint parti. Ole og Mette var derimod ikke så heldige, idet begge bukkede under for modstanderens angreb.

Dermed var vi stadig i spidsen, $\frac{1}{2}$ point foran Hadsund, der besejrede Jetsmark med $4\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$.

Stillingen var imidlertid også spændende i bunden af rækken, for kun $2\frac{1}{2}$ point skilte nummer 4 og nummer 7! Vi skulle blot score lige så mange points som Hadsund i sidste runde for at sikre oprykningen, men desværre havde vi en af vores dårligere dage:

Nr.Sundby 3	- Aalborg 3
H. Willumsen	- Gert Willumsen $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
M. Simonsen	- Thomas Riis $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
Lars Jensen	- Arne Fjordside $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
Peter Bisgaard	- Fl. B. Jensen 1-0
Ole Nielsen	- H. P. Rasmussen 1-0
Arne Hove	- Kaj Andersen 0-1
Lars Nielsen	- Gert Poulsen 0-1
Søren Dyhr	- Rune G. Madsen <u>0-1</u>
	$3\frac{1}{2}$ - $4\frac{1}{2}$

Det startede med, at jeg ikke kunne få fat i Peter Lysberg i ugen op til kam-

pen og derfor ikke turde løbe an på, at han mødte op, så jeg fik Søren Dyhr med som reserve. Som sædvanligt blev 7. runde afviklet som et fællestævne i Aalborg Skakforenings lokaler, og da Karl Sønderstrup havde sagt nogle indledende ord, blev der givet grønt lys for, at urene kunne startes. Jeg trak 1.e4, og fik så et chok da Peter Lysberg satte sig ned på Lars Jensens plads ved siden af!! Eftersom urene var startet, kom han desværre lige to minutter for sent til, at jeg kunne nå at ændre holdopstillingen (hvilket forøvrigt også ville være unfair overfor Søren), så vi måtte desværre klare os uden Peter. Beklageligt, men det giver mig en kærkommen lejlighed til at slå fast, at det er en *meget* god ide hvis spillerne *selv* gør en indsats for at meddele holdlederen, at man er klar til kamp! Ofte kan det være en kamp i sig selv at samle et hold. Nok om det, tilbage til kampen: Vi kom meget hurtigt til at stå skidt, idet både Arne og Lars satte en bonde i slag i åbningen, og Søren kom til at stå meget skidt i en sicilianer. Både Arne og Søren blev sikkert nedspillet, og Lars tabte desværre også forholdsvis hurtigt. På de øvrige brætter var der ikke alt for megen trøst at hente, eneste lyspunkt var, at Ole vandt en stilling i underkanten, og at jeg vandt et rimeligt godt parti. Michael fik ikke nok ud af sin gode stilling, og måtte nøjes med remis. Henrik var dagens store synder, idet han

tog remis i en stilling i overkanten med mest tid på uret. Fy! Tilbage sad Lars Jensen, som minsandten kom til at stå til gevinst efter en grov buk af modstanderen. Han forbarmede sig dog med et remistilbud, for på det tidspunkt var det klart, at Hadsund ville vinde $5\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$ og dermed sikre sig oprykningen.

Slutstillingen i Mesterrækken 93/94:

1. Hadsund	33½
2. Nr.Sundby 3	32
3. Aalborg 3	29½
4. Hjørring	27½
5. Jetsmark	27
6. Skørping	26½
7. Aars	25½
8. Vejgaard 2	22½

En ganske overraskende slutstilling. At Aars skulle rykke ned med det hold de har, var det vist de færreste der havde forudsagt før sæsonstarten. Skørping kunne prise sig lykkelige over, at Vejgaards 1. hold klarede sig i 3. division, for ellers var de også rykket ned. Flot klaret af Jetsmark og Hjørring, som spillede bedre end deres ratingtal. Også flot af Hadsund, som leverede en mere stabil indsats end vi, og derfor fortjente sejren.

Spillernes individuelle score:

1. Henrik Willumsen	3/6
2. Michael Simonsen	2/3
3. Lars Jensen	2/5
4. Peter Lysberg	3½/5
5. Peter Bisgaard	5½/7
6. Ole Nielsen	2½/6
7. Arne Hove	4/7
8. Lars Nielsen	2½/4
9. Søren Dyhr	2½/5
10. Christian Gottschalck	2½/4
11. Helle K. Pedersen	0/1
12. Mette Lassen	1/2
13. Erik Falden	1/1

Af det store antal reserver fremgår det tydeligt, at holdet savner en mere stabil holdopstilling. Hvis vi kan få mere stabilitet i vores spil i næste sæson, er jeg overbevist om, at vi har store chancer for en oprykning.

Hvid: Peter Bisgaard

Sort: Flemming B. Jensen

Mesterrækken, 7. runde

1.e4 e5 2.Sf3 Sc6 3.Lb5 a6 4.La4 b5 5.Lb3 Sf6 6.De2!? Det er første gang jeg forsøger dette træk. Jeg havde ikke specielt lyst til at spille den åbne variant som kunne opstå efter 6.0-0 Sxe4. **6...d6 7.O-O Le7 8.c3 O-O 9.a4!?** En ide jeg fik ved brættet, efter en variant fra Marshall-angrebet: 6.0-0 Le7 7.Te1 0-0 8.a4!? b4 9.a5. Jeg har forsøgt mig med den ide i et K-parti, og den passer glimrende ind i denne stilling, eftersom dron-

ningen fra e2 understøtter et pres på dronningefløjen. Et andet godt argument for denne plan er, at jeg gerne vil se hvad sort vil med løberen på c8 før jeg beslutter mig til d3 eller d4. Det er jo kendt fra lignende stillingstyper, at Lg4 er stærkt hvis hvid har spillet d4, men spiller sort Lg4 for tidligt, er en plan med d3, Sbd2, Sf1, Se3 god for hvid. Jeg havde ikke lyst til at spille tid med h3 hvis sort kunne lokkes til at spille Lb7, så derfor teksttrækket. **9...b4 10.a5** Tveægget, idet hvids a-bonde ligesåvel som sorts b-bonde kan blive svag i slutspillet. **10...Lb7?!** Unøjagtigt, idet hvid nu kan spille d4 uden at behøve at spille h3 først. **11.d4** Truer 12.d5 og 13.c4. **11...exd4!?** Måske var det bedre at bytte på c3 først, da sort så slipper for den svage bonde på b4. **12.cxd4 d5 13.e5 Se4 14.Le3 Te8?!** Efter min mening den forkerte plan. Sort burde sikkert spille f6, og så står tårnet bedre på f8. **15.Tc1** Truer 16.La4. **15...Lf8 16. Sbd2 Sxd2 17. Sxd2 Se7?** Rent faktisk den afgørende fejl i partiet. Nu får hvid total kontrol over stillingen, og sort kan blot vente på øksehugget. **18. La4 c6**

19.Sb3 Dc7 20.Ld2 Sg6 21.Dd3 Tec8 22.Sc5 Lxc5 23.Txc5 Dd7 24.h3! For at forhindre sort i at spille Dg4 fulgt af Sh4 med angreb. Der er ingen grund til at snupe b-bonden, som altid står til afhentning. **24...De7 25.Tac1 De6 26.f4** Hvid har flere forskellige gevinstplaner: kongeangreb eller angreb på sorts svage dronningefløj. Jeg vælger at gå efter kongen. **26...Se7 27.Lxb4 g6 28.T5c2 Sf5 29. g4 Sg7 30.Ld6 Se8 31.f5 gxf5?!** Det virker forkert at åbne g-linien for det hvide angreb, men sorts stilling er bundradden. Tiden var også begyndt at presse. **32.gxf5 Dh6 33. Le7!** Forhindrer en skak på g5. **33... Df4 34. Tg2+ Kh8 35.Tf1** Det var fristende at forsøge 35.Lg5 De4 36. Dg3 Dxd4+ 37.Kh2, men nu var jeg også ved at komme i bekneb for tid, så jeg valgte det sikre. **35...Dh6 36.Dg3 Sg7 37.Lg5! Dh5 38.Lf6** Matten er selvfølgelig mere tiltrækkende end dronningegevinsten med 38.Ld1. **38...Tg8 39.Lxg7+ 1-0**

Et parti, hvor sort ikke fik nogle chancer efter det svage åbningsspil.

B-rækken

Fjerdeholdet vandt B-rækken og rykker op i A-rækken!

Af Helle Kronborg Pedersen

Før de sidste to runder lå vi på en snæver 1. plads i vores gruppe 1 point foran Frederikshavn, men til gengæld 2 matchpoints efter dem. Endvidere var vi kun 2½ points foran nr. 5 i gruppen, Hjallerup, så gruppen var bestemt ikke afgjort. 6. runde bød på bundholdet Gandrup, og kravet var ganske enkelt en storsejr.

Nørresundby IV - Gandrup I

Hvis vi skulle gøre os håb om noget, så skulle bundholdet besejres stort. Og det gjorde vi så, Gandrups eneste trøstmål kom på førstebrættet, hvor Søren ikke kunne stille meget op over for den stærke 1.klassespiller.

Søren Dyhr	- Henrik Andersen	0-1
Per Friis	- Bent Kristensen	1-0
Ole Madsen	- Frank Frost	1-0
Erik Falden	- Aksel Pedersen	1-0
Helle Pedersen	- Brian Pedersen	1-0
Mette Lassen	- Poul Christensen	1-0
H. Oldenburg	- Osvald Thomsen	1-0
Jacob Kloch	- Svend Pedersen	1-0
7-1		

Vores nærmeste forfølgere, Frederikshavn, vandt kun 5½-2½ over Jetsmark, således at vores forspring

nu var udvidet til 2½ points. Til gengæld skulle vi møde det stærke Hjallerup-mandskab i sidste runde, men frederikshavnerne kunne tage sig en badedag mod Østervrå. Jeg ved ikke, om de plaskede lidt for meget, i hvert fald fik de "kun" 6-2, og da kampen blev spillet om mandagen, havde vi resultatet at spille efter om torsdagen. Kravet var nu, at vi med uafgjort ville vinde, men Frederikshavns formand havde mumlet noget om, at Østervrå muligvis havde stillet forkert op. Jeg kunne ikke få rigtigt få ud af ham, om det ville få betydning for pointfordelingen, så vi enedes om, at vi hellere måtte spille på at vinde kampen.

Nørresundby IV - Hjallerup I

Per Friis måtte melde afbud om formiddagen grundet sygdom, men heldigvis havde Christian Gottschalck en af sine sjældne friaftener, så han ville meget gerne spille. Og det var heldigt, for han fik stort set den eneste stilling, som vi kunne glæde os over. Søren havde det igen svært på førstebrættet, og Ole var for en gang skyld kommet i uvejr mod et af Hjallerups nye medlemmer. Falden stod igen lynhurtigt ultradårligt mod vores tidligere medlem Steen

Johansen, og også Mette var i store problemer. Jeg selv var kommet godt fra åbningen, men havde til gengæld brugt alt for meget tid, og i tidnøden - 8 minutter til 17 træk - fandt jeg ikke den vindende fortsættelse og tabte.

Men så vendte bøtten heldigvis. Heine og Jacob vandt på de nederste brætter, og Steen Johansen forivrede sig i et forsøg på at føre en bonde til forvandling med det resultat, at han gik hjælpemat, få sekunder før han havde tabt på tid. Gottschalck kørte sin sejr sikkert i hus, mens Søren og Mette måtte ned. Med vores foreløbige 4 points burde oprykningen være i hus, men for en sikkerheds skyld vendte Ole lige sin tabte stilling til gevinst. 5-3 til os, og vi vandt gruppen 1½ points foran Frederikshavn.

Søren Dyhr	- Ole Nørmølle	0-1
Ole Madsen	- Jesper Kristensen	1-0
C. Gottschalck	- Kaj Steen	1-0
Erik Falden	- Steen Johansen	1-0
Helle Pedersen	- Egon Olesen	0-1
Mette Lassen	- Erling Kragh	0-1
H. Oldenburg	- Peter Chemnitz	1-0
Jacob Kloch	- Jens Sørensen	<u>1-0</u>
		5-3

Oprykningen er naturligvis først og fremmest kommet i hus ved godt og solidt spil, men derudover har spillerne udvist en helt enestående holdmoral - ja, faktisk har det fungeret ligeså godt som på førsteholdet: Jeg udleverede en plan over sæsonens

kampe, og påmindelser var stort set overflødige. Og præcis som på førsteholdet gik det kun galt én gang, hvor jeg måtte ringe efter Søren. En fremragende mødedisciplin, som jeg aldrig tidligere har set på et så lavt rangerende hold. En reserveliste på kun 3 er også meget flot. Hvis man ser på enkeltresultaterne, så er det kun Søren på det vanskelige 1. bræt, og Falden, der muligvis har været placeret for højt på holdet, der falder lidt bagud:

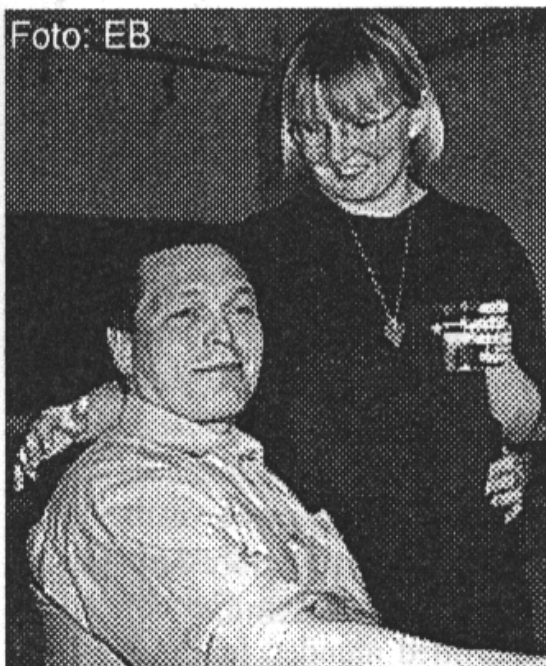
Søren Dyhr	2½	af 7
Per Friis Nielsen	3	af 5
Ole R. Madsen	5	af 5
Christian Gottschalck	1	af 1
Erik Falden	3	af 7
Helle K. Pedersen	5½	af 7
Mette Lassen	5	af 7
Heine Oldenburg	5	af 7
Jacob Kloch	4½	af 6
Lars Nørkjær	2	af 4
Klaus Petersen	0	af 1

Desværre skulle matchen mod Hjalperup få et tragisk efterspil, idet Steen Johansens bil på hjemvejen blev torpederet af en modkørende bilist, der efter sigende var beruset og frakendt kørekortet. Steen blev dræbt på stedet, og de 3 holdkammerater i bilen blev kvæstet. En fuldstændig meningsløs ulykke, som lagde en alvorlig dæmper på glæden over oprykningen.

Bymesterskabet

Foto: EB

Den stolte bymester (siddende)

Bymesterskabet havde i år det højeste ratinggennemsnit nogensinde, og det var ikke nemt at pege på en favorit med navne som Olav D. Larsen, Jørgen Jørgensen, Jacob Aagaard og Per Andreasen. Olav lagde hårdt ud, men tabte så pusten, og Per blev vinder med $4\frac{1}{2}$ point. Torben Hjorth og Lars Venø fra Aalborg Skakforening fik også $4\frac{1}{2}$ point, men havde dårligere korrektion.

Vi har ikke fået et parti af Per, der har haft travlt med andre ting. I stedet kan vi vise et sløret billede af den stolte bymester. Den beundrende rygklapper er Nina Høiberg, Danmarks stærkeste damespiller.

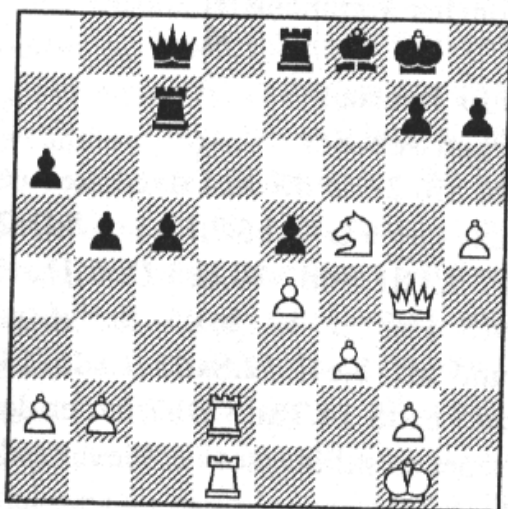
I mester 2 deltog flere Nørresundbyspillere, men det blev Frank Andersen, Aalborg Skf., der løb med førstepræmien og kandidatresultat. Eddie har kommenteret et parti:

Eddie Poulsen

Jørgen Scheuer

1.d4 Sf6 2.Sf3 d5 3.c4 dxc4 4.e3 e6 5.Lxc4 a6 6.O-O b5 7.Lb3 c5 8.De2 Lb7 9.Td1 Sbd7 10.Sc3 Db6 11.d5 Sxd5 Her er 12...exd5 farligt på grund af 13.e4! 12.Sxd5 Lxd5 13.Lxd5 exd5 14.Txd5 Db7 Nu er der opstået en stilling, som er blevet spillet utallige gange, også på topplan. Man kan også spille 14...Dc6. 15.e4 Le7 16.Lg5 f6 Slaget på g5 er farligt, da hvid slår med tårnet på g5 efterfulgt af e5 og får et farligt angreb. Et andet træk er 16...Sb6 17.Lxe7 Sxd5 18.Lxc5 med chancerig stilling for hvid. 17.Lf4 Sb6 18.Te1 Her er der også blevet spillet 18.Tad1 og Td3 18...O-O Springer slår på d5 forbyder sig selv på af den stærke d-bonde samt bindingen i e-linien. 19.Tdd1 Tfe8 20.Sh4 Lf8 21.Sf5 Te6 22.Dg4? Her er 22.Ld6 meget bedre da 22.Dg4 tillader remis 22...Txe4! 23.Sh6+ Kh8 24.Sf7+ og hvid er nødt til at tage remisen. 22...Tae8? 23.f3! Herefter står hvid nok til gevinst, da han erobrer d-linien. 23...Sc4 24.Te2

Dc8 Se5 går ikke pga. 25.Lxe5 fxe5 (ikke 25... Txe5 26.Sh6+ Kh8 27.Td7 Dc6 28. Sf7+ Kg8 29.Sxe5 og vinder) 26. Ted2 og hvid står knusende. **25.h4 Se5 26.Lxe5 fxe5** Ikke 26... Txe5 pga. 27.Sh6+. **27.h5** For at forhindre at tårnet kommer til g6. 27... Tc6 28.Ted2 Tc7

29.Td7! Sort er færdig! **29...Txd7 30.Txd7 Td8 31.Txg7+** og mat i én. 1-0

Kendt navn

Navnet på den overbelyste ungersvend i sidste nummer er Erik Pedersen, bror til kassereren Svend Pedersen. Erik var i en lang årrække klubbens suverænt stærkeste spiller. Han bor nu i Fredericia, men er stadig medlem og har lovet at komme til jubilæumsfesten

Nyt navn i dansk skak

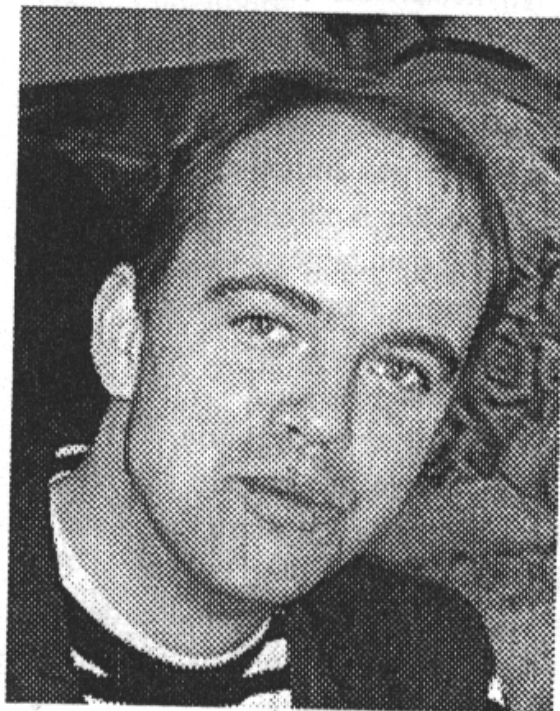
Der er kommet et nyt navn i dansk skak:

John Bavneborg Nielsen

Med de moderne skak-databaser som Chess Base og Nic Base er det blevet nemt at forberede sig til et skakparti. Man søger blot på modstanderens navn, og vips, så finder programmet alle partier, som måtte ligge i databasen.

Det er John Madsen blevet træt af, så han har giftet sig – tillykke! – og taget navneforandring. Her er han lynskudt med munden fuld under DM-afslutningen i 1. division.

Foto: EB

DM

Påsketurneringen – altså DM – blev i år spillet i Aalborg. Det blev det stærkeste danmarksmesterskab nogensinde og som sådan en succes for Aalborg Skakring, men herom kan man læse i bl.a. Skakbladet.

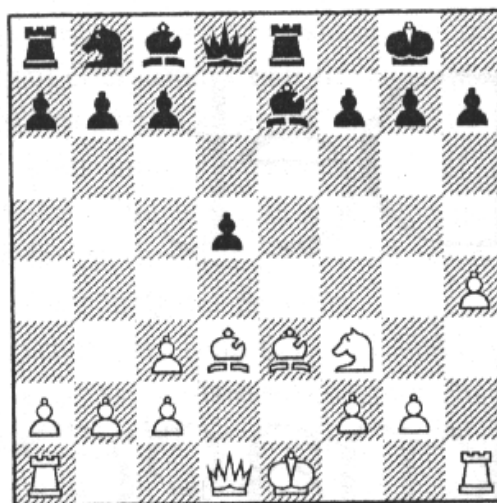
Der deltog en håndfuld Nørresundbyspillere i forskellige klasser. Ingen gjorde noget særligt væsen af sig, men der var heller ikke nogen, der "faldt igennem".

Christian Gottscalck spillede et godt parti i basis 5-3, som vi bringer med de noter, han satte i bulletinen:

Hvid: Christian Gottschalck

Sort: Henrik Overgaard

1.e4 e5 2.Sf3 Sf6 3.Sxe5 d6 4.Sf3 Sxe4 Her plejer man jo at fortsætte med 5.d4, men da jeg ønskede at stille min unge modstander overfor ukendte problemer, valgte jeg **5.Sc3!?** som Bent Larsen vist har anbefalet i Ekstra Bladet. **5...Sxc3 6.dxc3** Slag væk fra centrum for en gangs skyld. **6...Le7 7.Ld3 O-O** Set i lyset af de kommende begivenheder, havde det måske været bedre at vente lidt med rokaden, og i stedet udvikle dronningefløjen. Hvid affyrer straks skræmmeskuddet **8.h4!?** **Te8 9.Le3 d5?** Med den sorte dronningefløj i udgangspositionen, spiller jeg nu efter lidt betænkning:

10.Lxh7! Kxh7 11.Sg5 Kg8 11... Lxg5 er en trækomsstilling til parti-fortsættelsen, og **11...Kg6** taber til **12.h5+** med mat i 2. **12.Dh5 Lxg5** Tvunget, ellers er der jo mat på enten h7 eller f7, og hvis sort f.eks. spiller **12...Lf5** så kommer **13.Dxf7+ Kh8 14.Dxf5** og slut. **13.hxg5 f6?** **13... Kf8** ville formentlig holde længere. **14.gxf6!** Den kan ikke slås: **14...gxf6 15.Dg6+ Kf8 16.Th7** med udækkelig mat. **14...Txe3** Et desperat modoffer, som jeg imidlertid havde set på. **15.fxe3** Nu ser sort, at bonden på f6 stadig er forgiftet: **15...Dxf6 16.De8+ Df8 17.Th8+!** Sort spiller: **15...Dd7 16.Dh8 Kf7 17.Dxg7 Ke6** Og her er der sikkert flere muligheder, men jeg vælger **18.Th8!**, der får sort til at opgive på stedet. Truslen er **19.Txc8 Dxc8 20.Dg4+** hvorefter den sorte dronning må forlade selskabet. På f.eks. **18...Sc6** spiller hvid bare **19.Dxd7 Kxd7 20.f7!** og sort er færdig. **18...opg.**

1-0

Det knager i

Af Eric Bentzen

Normalt er vi navlebeskuende i dette blad, men af og til må man huske på, at vi er medlemmer af en større organisation, nemlig DSU.

Helt undtagelsesvis vil jeg derfor trætte medlemmerne med et meget langt indlæg. Foranledningen er de deprimerende og oprørende begivenheder på påskens delegeretmøde (DSU's generalforsamling), som viste, at det knager alvorligt i DSU.

Mange, som læser dette og som er bedre orienteret end jeg, vil sikkert sige: "*Jamen, er han da ikke klar over, at...*" og så fremføre eksempler, der er værre end mine. De eksempler, jeg fremfører, har jeg fra troværdig førstehånd, eller også er det ting, jeg selv har oplevet.

Man kan springe fra allerede nu, hvis man ikke gider høre om, hvor-

dan DSU's ledelse er katastrofalt ude af trit med udviklingen i dansk skak, og hvordan ledelsen i stigende grad handler udemokratisk og behandler enhver kritik som kætteri fremfor at indgå i frugtbar dialog. Og lad os ellers komme videre:

Den nye situation

For godt 17 år siden, da Steen Juul Mortensen (SJM) blev formand for DSU, var der én stormester, Bent Larsen, og de internationale mestre kunne tælles på én hånd. Den eneste professionelle var Larsen, de andre var "dygtige amatører" med et borgerligt erhverv.

Siden har der været en rivende udvikling i spillestyrken, og der er i dag ikke færre end 3 danske stormestre og 24 internationale mestre.

Denne elite er bl.a. frugten af DSU's målrettede arbejde og støtte (f.eks. et års tilskud af SU-størelse til Curt Hansen for at hjælpe ham til GM-titlen), men så sandelig også resultatet af, at nogle talentfulde spillere har vraget en borgerlig karriere for helt at hellige sig skakspillet. Det er en kendsgerning, at mange af disse spillere i dag fører en tilværelse som helt eller delvis professionelle skakspillere, og det er nyt i forhold til "gamle dage".

Professionalismen har også holdt sit indtog på klubplan. Lokalt kan man pege på Gistrup, der på forskellig vis af- eller belønner deres spillere, og Jetsmark, der har hyret Jens Ove Fries Nielsen som spillende træner.

Nyt er også, at konkurrencen med andre fritidsaktiviteter nu er så hård, at vores medlemsrekruttering i høj grad afhænger af mediernes bevågenhed. Vores eksistens afhænger dermed indirekte af den elite, som medierne interesserer sig for. Det er aldrig set tydeligere end under VM-matchen mellem Fischer og Spasski på Island i 1972, hvor skakklubber over hele kloden blev bestormet af nye medlemmer som følge af den massive pressedækning.

Enhver arrangør af internationale turneringer i Danmark ved, at det "spændende" ikke er, om denne eller hin russiske stormester vinder turneringen, men om en ung fremstor-

mende dansker scorer sin anden GM-norm eller banker den førende russer i et flot parti. Det er PR'ens ABC. Vi er som amatører afhængige af de stærke spillere, og de er afhængige af os for at få smør på brødet. Derfor skal samarbejdet fungere.

Hvad enten man kan li' det eller ej, er professionalismen kommet for at blive. Det er et faktum, man må forholde sig til, og det er præcis her, DSU's ledelse spiller fallit: den forholder sig negativt og bruger alle kræfter på at bremse og forhale en udvikling, som ikke *kan* bremses, men som i stedet fortsætter ad egen bane, så DSU en dag vil vågne op til en virkelighed, den ikke har haft reel indflydelse på.

Blandt andet som konsekvens af DSU's holdning stiftede de stærkeste spillere i 1988 en Spillerforening til at varetage deres interesser. Lidt forenklet var problemstillingen, at DSU behandlede dem som "dygtige amatører", mens de ønskede at blive betragtet som professionelle. Det er desværre stadig problemstillingen.

DSU versus Spillerforeningen

Spillerforeningens første mærkesag var DM. Spillerne ønskede bedre økonomiske betingelser, men kunne ikke nå til enighed - ja knap forhandling - med Forretningsudvalget (FU) og Hovedbestyrelsen (HB), og konsekvensen blev spillernes boykot

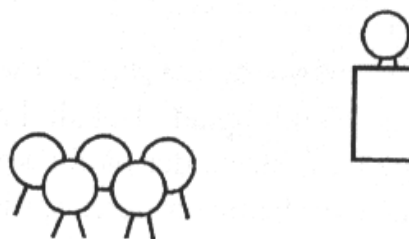
af DM i Randers i 1990. Først da kom der gang i sagerne, og hvad enten man kan li' det eller ej, er DM siden blevet stærkere og mere interessant. Den faste kerne i DSU's ledelse - formanden og "ridderne om det runde bord" - opfører sig præcist som forældre af den gamle skole, der ikke vil acceptere, at børnene gror til og får en selvstændig vilje. Den vil ikke erkende eller acceptere at have mistet den suveræne kontrol med en udvikling, den selv har været med til at sætte i gang, lægger armene over kors og sætter sig uden for indflydelse.

Den næste større sag, som Spillerforeningen har grebet fat i, er vederlaget for at spille på OL-holdet. Spillerne kræver et minimumshonorar på 4000 kr. + "det løse" for IM'ere, og noget mere for GM'ere. Foranledningen er, at DSU tidligere udbetalte 4000 kr. i tabt arbejdsfortjeneste til OL-spillerne ("de dygtige amatører"), men reducerede beløbet til 1500 kr. ved OL i Manila under henvisning til de store rejseomkostninger. FU fastholder nu dette beløb, selvom OL skal spilles i Grækenland.

Vi taler om tre ugers seriøs skak uden præmiechancer i et fremmed land. - Hvis nogen bød 1500 kr. for min professionelle arbejdskraft (og ikke min idealistiske amatør-assistance) i 3 uger, ville jeg besvime af grin, men nu foregriber jeg begivenhederne på delegeretmødet...

Delegeretmødet

På delegeretmødet i påsken blev et af hovedemnerne netop Spillerforeningens OL-krav. SJM karakteriserede i sin beretning Spillerforeningens krav som "ultimative" og nægtede derfor at forhandle. SJM snakkede om markedsmekanismer og sagde, at FU havde set på, hvad honorarerne var i turneringer "rundt omkring", og betegnede Spillerforeningens krav som "urealistiske".

Det sidste er det rene vås: Hvilke turneringer "rundt omkring" strækker sig over 3 uger uden præmiechancer og byder på IM-honorarer under 4000 kr.? - Svaret er: *ingen!* I divisionsturneringen er det ikke uhørt med 500-1000 kr. *pr. parti!*

Efter formandens beretning var der indlæg fra begge parter. Sagen var forlængst gået i hårdknude, men Spillerforeningen tog sagen op i det håb, at delegeretmødet ville kunne se det frugtesløse i FU's holdning.

Michael Tettinek fra Skolernes Skakklub fremsatte et kompromisforslag, som gik ud på, at forsamlingen skulle acceptere 4000 kr. som et rimeligt honorar og ellers opfordre parterne til at genoptage forhandlingerne. Bjarke Kristensen (læs:

Spillerforeningen) ønskede Spillerforeningens ønsker sat under afstemning som en helhed, mens FU og FU's støtter foreslog en resolution, som opfordrede parterne til at genoptage forhandlingerne.

Man stemte først om Bjarke Kristensens forslag. Det blev forkastet. Det blev Tettineks kompromisforslag også, hvorpå dirigenten uden afstemning konkluderede, at så måtte det tredje forslag være vedtaget. Derpå udtalte Spillerforeningens formand, Nikolaj Borge, at "det frimærke kunne FU godt spare sig...". Med andre ord: OL-boykot. Spillerne vil ikke sælge til FU's "markedspris".

Michael Tettinek bad derpå formanden bekræfte, at han efter afstemningen om Bjarke Kristensens forslag havde foreslået ham (Tettinek) at trække sit forslag med begrundelsen, "...at de skulle ikke have to chancer..." Det måtte SJM bekræfte. I øvrigt skulle SJM også have udtalt, at man godt kunne blive enige om de 4000...

Derefter satte dirigenten formandens beretning under afstemning ved håndsoprækning. Tettinek begærede som delegeret skriftlig afstemning, men fik af dirigenten at vide, at han var en gadedreng og bare skulle holde kæft og sætte sig ned!

Af dette forløb kan man konkludere flere ting, ud over at dirigenten var takt- og tonedøv:

- FU ønsker ikke at anerkende topspillerne som professionelle, men fastholder myten om "de dygtige amatører". FU har overhovedet ikke vurderet, om Spillerforeningens økonomiske ønsker kan betegnes som rimelige, men påstår udokumenteret, at kravene er "urealistiske" i forhold til "markedet".

- Formanden finder sig ikke for god til at kuppe en afstemning midtvejs, hvis det kan lade sig gøre.

- Spillerforeningen gjorde i nælderne, da den troskyldigt spillede ud med sit minimumskrav. Havde den i stedet spillet ud med krav, som FU med god samvittighed kunne karakterisere som ublu, kunne den have vist sin gode forhandlingsvilje ved at slække på kravene, og FU skulle have fundet en anden og mere søgt undskyldning for at sabotere forhandlingerne.

De frelste og kætterne

Der er desværre flere eksempler på, at den er rivende gal. Lad mig tage nogle få:

For 6-7 år siden forkastede divisionsspillerne et forslag om at rate divisionsturneringen. I år vedtog HB det samme forslag uden at lægge det ud til afstemning og vel vidende, at modstanden er massiv. Hvorfor? Delegeretnødet måtte pålægge HB at lave det om igen.

DSU's ledelse har gang på gang dokumenteret, at den ikke kan udstå

kritik. Selv den mest positive og konstruktive kritik modtages med mistænksomhed, og kritik i pressen håndteres direkte uklogt.

I fjor arrangerede DSU Junior-EM i Vejen. Det var en kostbar affære til godt 300.000 kr., og da pressen kritiserede DSU for at have "smidt 300.000 ud af vinduet på en B-turnering uden propagandaværdi" (citater efter hukommelsen), for DSU helt i flint i stedet for at spørge sig selv, hvem der er bedre til at vurdere PR-værdi end netop pressen. Men det synes som om, at "pressen" for DSU er lig med fjernsyn og de journalister, der ikke kan se forskel på et skakbræt og en albertavle, hvorimod de professionelle skakjournalister er "DSU-medlemmer", som legitimt kan smage spanskrøret. DSU har ikke som politikerne lært, at den dårligste vej til god omtale er at søge fjender i journalisternes rækker.

Torben Sørensens artikel i Berlingske om Junior-EM var krydret med nogle knap så noble spekulationer om formandens personlige motiver, men i stedet for at anlægge injuriegang, så der ikke kunne være tvivl om, hvad man var krænkede over, ja så prøvede man naivt at ramme journalisten på levebrødet ved at skrive breve til chefredaktøren. Se, så var den kritiker jo sat på plads!

Efter Århus Stiftstidendes omtale af delegeretmødet skrev Poul Frausing, bl.a. HB-medlem og formand for 6. hovedkreds, et læserbrev med overskriften: "Manipulerende og uvederhæftig skakmedarbejder". Medarbejderen er "gadedrenge" Michael Tettinek. Om det var velovervejet at kalde Michael og ikke hans journalistik for uvederhæftig, må tiden vise.

I fjor var der omkamp om DM. Svend Novrup (Politiken) skaffede sponsorer (bl.a. Politiken), men havde i øvrigt intet med arrangementet at gøre, der - for at sige det pænt - ikke var i topklasse. Novrup tillod sig at sende et venligt brev med saglig og konstruktiv kritik, og FU-medlem Jens Riis (Sæby) reagerede som en bestøvlet gedehans ved at overfuse Novrup på det groveste - såvel skriftligt som telefonisk. Jeg har set korrespondancen og troede næppe mine egne øjne. Novrup har gennem årene været et uvurderligt aktiv for dansk skak, men har nu trukket sig fra alt, der kan bringe ham i organisationsmæssig kontakt med det siddende FU.

Tilsyneladende er det ufatteligt, at FU/HB ikke har lært, at PR og et godt forhold til pressen opnås ved åbenhed, vilje til dialog samt et generøst skuldertræk i ny og næ, hvis skriverkarlene bliver nærgående. Men også kun tilsyneladende, for hvordan kan man være åben osv., når man over for medlemmerne optræder som en til-

lukket loge, der er dialog-fjendsk og behandler kritik som kætteri?

Det er symptomatisk, at nye specialforeninger betragtes med mistro. Et eksempel er den nystiftede Dansk SkakDommerforening (DSD), der bl.a. har det noble formål at dygtiggøre vores turneringsledere. I stedet for at tage mod en udstrakt hånd fra nogle af landets dygtigste dommere, ser DSU's ledelse blot en ny fjende: "De mener åbenbart ikke, at vi gør det godt nok", synes man at sige. Udadtil roser man foreningens turneringsledermanual, men i det skjulte modarbejdes foreningen. Således havde DSD indgået aftale med Skakbladets redaktør om en artikelserie. FU blæste på den redaktionelle frihed og nedlagde veto; hvis der skulle skrives noget om reglerne, skulle FU nok ordne de paragraffer, hvorpå der fulgte et par artikler med tyndt blæk fra formandens hånd. Hvad er formålet?

Og hvad så?

Jeg har stor respekt for de mennesker, som i mange år har lagt et kæmpearbejde i dansk skak, men det virker, som om de er kørt trætte. De er alle dygtige og utroligt rutinerede, men jeg hører ingen mere sige, at ledelsen er dynamisk og visionær. Den kører mere og mere defensivt på rygmarven, og hvis den roses, er det for kontinuitet. De visioner, som findes i rigt mål blandt "græsrodderne", samler

støv på ledelsens skriveborde, og selv forslaget om et lønnet sekretariat, der professionelt kunne tage sig af alt "det trælse", blev modtaget med surhed og som et udtryk for personlig kritik.

Der er næppe tvivl om, at FU stadig har et flertal bag sig, men jeg tvivler på, at dette flertal er klar over, hvordan tingene egentlig kører bag kulisserne.

Man kunne sige: "Hold en pause og kom til kræfter! Lad andre komme til! De vil næppe være så dygtige og bestemt mere uerfarne, men så hjælp dem, for de har friske visioner og overskud af kræfter. Tilbage tog er ikke vejen frem."

Men det har ikke skortet på opfordringer i årenes løb, og jeg er alvorligt bange for, at vi går nogle år i møde med en opslidende magtkamp, som ikke tjener andet formål end at forhale det uundgåelige. Det gamle mundheld om "at gå, når man er på toppen" var og blev et mundheld.

PS:

I betragtning af emnets karakter fandt jeg det rigtigt at vise bestyrelsen indlægget, og den delte mine synspunkter. Så hvis nogen overvejer at sende brev til bestyrelsen for at klage over redaktøren, kan de godt spare frimærket. Læserbreve er naturligvis velkomne, hvis man tager skyldigt hensyn til bladets begrænsede spalteplads.

Fra hovedkredsmødet

Helle K. Pedersen beretter om mødet den 10. april

Normalt plejer jeg at referere det vigtigste fra hovedkredsmødet på generalforsamlingen og henviser ellers medlemmerne til at læse referatet i hovedkredsbladet. Men denne gang synes jeg, at der er nogle forhold, der skal trækkes bedre frem i lyset. Dette er altså ikke et referat, men min udlægning af og holdning til tre konkrete situationer fra hovedkredsmødet.

Valg af nyt bestyrelsesmedlem

Fredag eftermiddag blev jeg ringet op af Jan Kristensen fra Gistrup Skakforening, der kunne fortælle, at Torben Jakobsen fra Hadsund, der er medlem at hovedkredsbestyrelsen som landsdelsrepræsentant for Himmerland, ville trække sig samt at hovedkredsformand Bjarne Sønderstrups kandidat til posten skulle være Kristen Jensen, Aalborg og Gistrup Skakforening. Jan havde snakket sammen med de øvrige fra den gamle styregruppe fra Nørresundby Bank Skak Cup 93, og vi var alle enige om, at det var et uheldigt valg p.g.r.a. de problemer, der opstod i forbindelse med denne turnering, og som forårsagede, at Kristen måtte gå som formand for Skakringen.

Jan og jeg overvejede derefter muligheden for at opstille en modkandidat, men bl.a. på grund af den meget korte tidsfrist lykkedes det os ikke at få overtalt nogen. Derfor indvilgede Jan i at stille op mod sin klubkammerat. Jeg ringede derefter straks til Jens Erik Christensen, der er hovedkredsbestyrelsens repræsentant for vores landsdel, Vendsyssel, for at orientere ham, og derefter brugte Jan og jeg nogle timer til at ringe rundt til forskellige klubformænd i hovedkredsen, således at de kunne være forberedt på situationen.

På hovedkredsmødet forsøgte jeg at få bestyrelsen til at bekræfte, at den havde besluttet at holde Torben Jakobsens afgang og Kristens kandidat hemmelig, hvilket den benægtede, selv om jeg havde oplysninger, der tydede i den retning. Benægtelsen var dog en aldeles tom udtalelse, faktisk er nemlig, at bestyrelsen *ikke* havde røbet et ord om sagen, men at "lækken" derimod kom fra den anden part i sagen, der hermed skød sig selv grundigt i foden. Jan Kristensen blev nemlig valgt med 13 stemmer mod Kristen Jensens 6, 3 var blanke og 1 ugyldig.

Forinden modtog bestyrelsen en næse af forsamlingen for ikke at have offentliggjort, at Torben ikke modtog genvalg, og vi opfordrede den til i fremtiden at sørge for, at sådanne oplysninger blev skrevet på indkaldelsen. Naturligvis forpligter dette nu bestyrelsen fremover, men spørgsmålet er, hvor meget det er værd, idet det står frit for ethvert bestyrelsesmedlem at trække sig på selve mødet. Der kan jo f.eks. ske nogle ting eller blive vedtaget noget, som vedkommende ikke kan stå inde for. På samme måde er der heller ikke noget, der forbyder bestyrelsen at have nogle kandidater klar, hvis noget sådant skulle ske. Hvis 7. hovedkreds på et tidspunkt skulle komme ud for noget sådant, så vil jeg gøre alle opmærksom på, at der ifølge vedtægterne blot skal 3 klubber til at forlange et nyt møde indkaldt. På den måde kan man få tid til overveje sin egen kandidat.

Jeg ser det som et meget stort principielt problem, at klubberne ikke blev orienteret om, at der skulle være nyvalg til en af bestyrelsesposterne, men at bestyrelsen i *hemmelighed* opstiller en kandidat. Dette er reelt at fratage klubberne indflydelse, idet modargumentet: "I kan da bare opstille jeres egen kandidat" runger hult. Enhver ved, at det er umuligt at finde en modkandidat, når man blot har nogle få sekunders betænkningstid på et møde. Desuden finder jeg det meget betænkeligt, at hoved-

kredsformanden foreslår en kandidat, som der for kun godt et halvt års tid siden har været alvorlige samarbejdsproblemer med i hovedkredsens to-neangivende klubber.

Rating af divisionsturneringen

Der skete et par andre ting på mødet, som jeg også vil fortælle om. Via et referat fra et HB-møde havde vi erfaret, at spørgsmålet om at rate divisionsturneringen skulle behandles på et møde i påsken. Vi var så naive at tro, at man ville tage hensyn til spillernes mening, så Eric Bentzen foretog en vejledende rundspørge blandt vores divisionsspillere og ringede til Bjarne Sønderstrup og fortalte, at Nørresundby Skakklub var imod forslaget. HB vedtog forslaget, og Bjarne stemte for.

Jeg spurgte på hovedkredsmødet, om han havde gjort noget for at finde ud af holdningen blandt hovedkredsens øvrige divisionsspillere og om, hvorfor han havde stemt for, når Nørresundby, der dog dækker en tredjedel af kredsens divisionshold, havde meldt fra. Svaret var nej til det første spørgsmål, dog havde han snakket lidt med sine egne spillere, og til det andet, at han havde stemt efter overbevisning, hvilket man så kunne kritisere ham for. Det er hermed gjort!

Det må være et absolut og ufravigeligt krav til hovedkredsformanden, der er valgt af klubberne og sidder

som vores repræsentant i hovedbestyrelsen, at han også formidler vores synspunkter videre.

En vedtagelse, der blev syltet

På sidste ordinære hovedkredsmøde blev det vedtaget, at klubberne skulle have dagsordenen for HB-møderne tilsendt. Forslaget var mit, og begrundelsen var en forbedring af den demokratiske proces. I forvejen får klubformanden tilsendt referater fra HB-møderne, men de siger som regel kun noget om, hvad der *er* blevet besluttet, hvorved vi reelt er uden indflydelse, med mindre vores hovedkredsformand gør noget for at informere om diverse tiltag og indsamle reaktioner herpå.

Per i FN

Hvis nogle skulle undre sig over, at de ikke længere ser Per Andreasen i klubben, er forklaringen, at han den 29.3. rejste til det tidligere Jugoslavien. I et halvt år skal han fungere som FN-udsendt politibetjent, og Per er sikkert fin til det job, for han har altid kunnet gå på kompromis. Om han er kommet til Bosnien eller det fredeligere Makedonien vides ikke i skrivende stund, men han har lovet at være hjemme igen, til holdturneringen starter. Helskindet, håber vi.

Alle syntes, at det var en god ide, og siden har jeg så ikke hørt noget! Bjarne beklagede meget og begyndte derefter, sådan som jeg opfattede det, at tale imod det allerede vedtagne forslag, idet han henviste til, at dagsordenen som regel forelå temmelig sent og så ikke kunne nå at blive sendt ud sammen med hovedkredsbladet. Han henviste også til, at alle var velkomne til at ringe til ham og forhøre sig og give udtryk for deres synspunkter. Jo tak! Jeg holdt bestyrelsen fast på beslutningen og venter nu spændt.

Perspektiver

Hvis nogle ved at læse dette indlæg skulle se en sammenhæng med Eric Bentzens artikel om DSU, så skal jeg ikke bebrejde dem det. Hovedkredsene vælger hver en formand, der herefter som regel er deres repræsentant i hovedbestyrelsen, der herudover bl.a. også består af forretningsudvalget. Hovedkredsene burde altså have indflydelse i HB, men hvorfor virker det så, som om det er omvendt?

Da Jens Riis blev valgt som formand for 7. hovedkreds for ca. 10 år siden, var han ret ny på organisationsfronten. Dette sammenholdt med, at han selv var en forholdsvis svag skakspiller fra en svag klub, fik ham til at henvende sig til Nørresundby Skakklub, når der skulle behandles sager af interesse for divisionsklub-

berne. Et prisværdigt initiativ, som han desværre hurtigt holdt op med, og som ikke har været praktiseret siden.

Når vi, klubberne - de menige medlemmer, ikke kan få vores synspunkter kanaliseret op i HB, så har den (og især forretningsudvalget, der står for den daglige ledelse) frit slag til at skubbe beslutninger, ideer og holdninger den anden vej. Dette har efterhånden stået på så længe, at det virker, som om HB helt har glemt, at der rent faktisk befinder sig medlemmer ude i klubberne, der er i besiddelse af visse behov, holdninger og meninger. HB er kommet til at fungere som en slags loge - med alle sprækker lukket for udefra kommende ideer og henvendelser hersker og regerer den med ophøjet ligegyldighed over for medlemmerne på gulvet.

Der er opstået et gabende modsætningsforhold mellem Unionens ledelse og store grupper af dens medlemmer, og det er efterhånden blevet trængende nødvendigt at reagere herpå. Og i den forbindelse vil jeg gerne rette en varm tak til Ole Bloch, K 41, der fungerede som dirigent ved årets delegeretmøde i Aalborg. Uden hans beskæmmende indsats var der nok gået endnu et stykke tid, før disse grupper havde fået samlet oppositionen til en fælles indsats. Nu kan vi se frem til et spændende delegeretmøde i Ringsted til næste år.

Stormatch mod Nordre

I anledning af vores 60 års jubilæum har vi aftalt en stormatch mod Nordre Skakklub, Århus. Planen er en match over 16-24 brætter med betænkningstid á la hovedkredsturneringen (2 timer plus et kvarter) med lynskak som dessert.

Der slutes af med fælles spisning og festligt samvær. Kaninen er ikke menuen, men Nordres mascot.

Tidspunktet er ikke endelig fastlagt, men det bliver sandsynligvis lørdag den 27. august.

Nørresundby Skakklub

afholder ordinær generalforsamling
torsdag den 26. maj kl. 19.30 på Gl. Lindholm Skole.

Dagsorden:

1. Valg af dirigent.
2. Formandens beretning.
3. Regnskab.
4. Indkomne forslag.
Bestyrelsen foreslår kontingentforhøjelse med 20 kr.
pr. kvartal for seniorer og 10 kr. pr. kvartal for junior-
er/pensionister.
5. Valg af kasserer (Svend Pedersen er på valg).
6. Valg af 2 bestyrelsesmedlemmer (Bent Christensen og
Jesper Bojsen er på valg).
7. Valg af 2 suppleanter (Lars Jensen og Eric Bentzen er
på valg).
8. Valg af 2 revisorer (Bent Løvgaard og Poul Erik Nør-
gaard er på valg).
9. Eventuelt.

Forslag, der ønskes behandlet på generalforsamlingen,
skal være formanden i hænde senest lørdag den 21. maj.

Venlig hilsen
bestyrelsen

Jubilæumsfest

Nørresundby Skakklub fejrer 60 års jubilæum!

Dette sker med en stor fest på "Stygge Krumpen", Vesteraa 1, Aalborg, lørdag d. 11. juni kl. 19.00, hvortil alle medlemmer med ledsager hermed indbydes.

Her er lidt af, hvad vi kan forvente os:

Velkomstdrink (champagne)

Kyllinge-Cocktail

Icebergsalat, kyllingebryst og asparges m/urtecreme og flûtes.

Husets hvidvin ad libitum

Luxus svinekam

tilberedt og stegt à la vildt, Waldorf-salat, brune og hvide kartofler,

vildtsauce, tyttebærkompot, surt og chips.

A.O.C. rødvin ad libitum

Stygge Krumpens Is-dessert

Isrand af flødeis, solbær- og appelsinsorbet.

Portvin

Mocca m/chokolade og kransekagekonfekt

Efter middagen er der fri bar med øl, vand, Vermouth og Campari.

Pris for alt dette er kun kr. 320,-

men

Nørresundby Skakklub betaler de første 5000,- af regningen og resten deles ligeligt imellem os.

Sidste tilmelding: torsdag den 2. juni
